

groeid, en de omzet tot f 165000 gestegen. Bij het 25-jarig bestaan in 1913 waren deze cijfers onderscheidenlijk tot 359 en f 3.700.000 opgelopen, en thans bedragen ze 971 en f 31.000.000.*

Bij de oprichting der Maatschappij bedroeg de oppervlakte woeste grond in Nederland, zooals ik eerder reeds vermeldde, 712.000 ha. Thans is deze geslonken tot 346.000 ha. Natuurlijk is dit resultaat niet uitsluitend aan de Heidemaatschappij toe te schrijven, maar dat ze daarop een geweldigen invloed heeft geoefend, staat vast. Door haar veelzijdigen veel omvattenden arbeid heeft zij in aanzienlijke mate bijgedragen tot verhooging der welvaart in ons land, en heeft zij zich daardoor vrienden verworven in alle lagen der bevolking.

De arbeid van de gouden jubilaresse is voor ons volk goud waard. Moge het voor de Nederlandsche Heidemaatschappij zijn weggelegd, haar zegenrijken arbeid tot in een verre toekomst voort te zetten.

*) Deze cijfers werden mij welwillend door den Directeur der Heidemaatschappij verstrekt.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 10 December 1937.

Nederland, waar Holland naar men zegt zijn naam ontleent aan Houtland of Houtland en waar eenmaal het bekende eekhoortje van Den Helder tot den Hock over de boomtoppen zou hebben kunnen springen. Is een der meest boschlooze landen van Europa. Men ziet dit eerst recht uit een vliegmaschine, waar alleen dichte wouden indruk maken.

Wij zijn slechts voor 6% van onze oppervlakte „beboscht”, alleen Engeland komt na ons met 4,6%. Wat is dat vergeleken met Finland met 65%, Duitschland met 27%. Toch zou Duitschland voor volledige autarkie een bebossing van 40% noodig hebben.

In ons boomloos land groeit wel veel graan, welks stroo ook een cellulose-bron is en op onze weiden graast de koe, die de grascellulose omzet in melk — en als men maar boter genoeg kan kwijtraken, heeft men weer in de ondermelk een bron van lanital, een ander soort kunstvol. Zoodat ook een hedendaagsche dichter Poot zijn gerusten landman als wol-industrieel had kunnen bezingen.

Maar desondanks zijn wij wel heel ver af van autarkische mogelijkheden — kunnen die op cellulosegebied wel nooit bereiken. Wij moeten dit ook niet trachten.

Toch heeft ons land in de laatste jaren veel zorg gewijd aan zijn bebossing. Ons Staatsboschbeheer en de Ned. Heidemaatschappij geven voortdurend hun aandacht daaraan — want de bebossing van zeer arme gronden biedt niet alleen bij den aanplant werk maar ook bij het onderhoud aan seizoenarbeiders uit den landbouw. Zulke bosschen leveren bij onderhoud en uitdunning veel klein geriefhout en bij het kappen heipalen en mijnproppen, die anders zouden worden ingevoerd. Ook voor de natuurverfraaiing is het een goed ding, dat zelfs in nieuwe polders voor boomaanplant gezorgd wordt. Een „boom” in boomen kan men bij ons niet verwachten, maar elke boom is toch een voorwerp van materiele en andere waarde.